

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator										
יבמות-כיצד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
קדמו וכנסו - אין מוציאין כו'.											◊	כד.
ואפי' שניהם כהנים. מ"ט? חלוצה דרבנן היא, וספק חלוצה לא גזרו בהו רבנן.	תני שילא:										◊	כד.
וחלוצה דרבנן היא?										ז		כד.
(ויקרא כ"א) גרושה - אין לי אלא גרושה, חלוצה מנין? ת"ל: ואשה	והתניא:									ז	◊	כד.
מדרבנן הוא, וקרא אסמכתא בעלמא הוא.										!	◊	כד.
מצוה בגדול לייבם, ואם קדם הקטן - זכה.											■	כד.
(דברים כ"ה) והיה הבכור - מיכן שמצוה בגדול לייבם (דברים כ"ה)	ת"ר:										◊	כד.
אשר תלד - פרט לאילונית שאין יולדת											◊	כד.
יקום על שם אחיו - לנחלה											◊	כד.
אתה אומר: לנחלה, או אינו אלא לשם? יוסף - קורין אותו יוסף, יוחנן - קורין אותו יוחנן?										ז		כד.
נאמר כאן יקום על שם אחיו, ונאמר להלן (בראשית מ"ח) על שם אחיהם יקראו בנחלתם, מה שם האמור להלן נחלה, אף שם האמור כאן לנחלה										!	◊	כד.
ולא ימחה שמו - פרט לסרס ששמו מחוי.											◊	כד.
אע"ג דבכל התורה כולה אין מקרא יוצא מידי פשוטו, הכא אתאי גזרה שוה אפיקתיה מפשטיה לגמרי.	רבא:										◊	כד.
ואי לאו גזרה שוה, הוה אמינא שם - שם ממש? למאן קמוהו רחמנא? לייבם, יקום על שם אחיך מיבעי ליה אי לבי דינא, יקום על שם אחי אביו מיבעי ליה										ז		כד.
ודלמא הכי קאמר להו רחמנא לבית דין: אמרו ליה לייבם יקום על שם אחיו, אלא אתאי גזרה שוה אפיקתיה לגמרי.										!	◊	כד.
השתא דאמרת: קרא בגדול כתיב, אימא: בכור לייבם, פשוט לא לייבם										ז	◊	כד.
א"כ, אשת אחיו שלא היה - בעולמו דמיעט רחמנא, למה לי?										!	◊	כד.
ואימא: למעוטי בוכרא דאמא	פריך רב אחא:									ז	◊	כד.
ההוא לא מצית אמרת, דיבום בנחלה תלה רחמנא, ונחלה מן האב ולא מן האם.										!	◊	כד.
ואימא: כי איכא בכור - תתקיים מצות יבום, כי ליכא בכור - לא תתקיים מצות יבום										ז	◊	כד.
אמר קרא: ומת אחד מהם, מי לא עסקינן דמית בכור, ואמר רחמנא: לייבם קטן?										!	◊	כד.
ואימא דמית קטן, ואמר רחמנא: לייבם בכור										ז	◊	כד.
הא מיעט רחמנא אשת אחיו שלא היה בעולמו.										!	◊	כד.
ואימא: כי ליכא בכור - קדם קטן זכה, ואי איכא בכור - קדם קטן לא זכה										ז	◊	כד.
אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו, הוקשה ישיבת אחים זה לזה.										!	◊	כד.
ואימא: כי איכא בכור - ליהדר אגדול, כי ליכא בכור - אין חזרין אצל גדול										ז	◊	כד.
מצוה בגדול לייבם, לא רצה - הולכים אצל אחיו הקטן, לא רצה - חזרין אצל גדול	אלמה תני אביי קשישא:									■	◊	כד.
כבכור, מה בכור - בכורתו גרמה לו, אף גדול - גדולתו גרמה לו.										!	◊	כד.
ואימא: כי מייבם בכור - לישקול נחלה, כי מייבם פשוט - לא לישקול נחלה										ז	◊	כד.
אמר קרא: יקום על שם אחיו, והרי קם.										!	◊	כד.
ואלא בכור דקרייה רחמנא, למאי הלכתא?										ז	◊	כד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יבמות-כיצד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
לגריעותא, מה בכור אינו נוטל בראוי כבמוחזק, אף האי אינו נוטל בראוי כבמוחזק.											!	◇	כד:	
הנטען על השפחה ונשתחררה, או על העובדת כוכבים ונתגיירה - הרי זה לא יכנס, ואם כנס - אין מוציאין מידו.													כד:	
הנטען על אשת איש והוציאה מתחת ידו, אע"פ שכנס - יוציא.													כד:	
הא גירות מיהא הויא													כד:	
אחד איש שנתגייר לשום אשה, ואחד אשה שנתגיירה לשום איש, וכן מי שנתגייר לשום שולחן מלכים, לשום עבדי שלמה - אינן גרים, דברי ר' נחמיה	ורמינהי:											!	◇	כד:
אחד גירי אריות, ואחד גירי חלומות, ואחד גירי מרדכי ואסתר - אינן גרים, עד שיתגיירו בזמן הזה	שהיה רבי נחמיה אומר:												כד:	
בזמן הזה ס"ד?													כד:	
אלא אימא: כבזמן הזה													כד:	
הלכה כדברי האומר כולם גרים הם.	הא איתמר עלה, א"ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:												כד:	
אי הכי, לכתחלה נמי													כד:	
משום דרב אסי													כד:	
(משלי ד) הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים וגו'.	דאמר רב אסי:												כד:	
אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה.	ת"ר:												כד:	
מאי קרא? (ישעיהו נד) הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול, אבל אידך לא.	רבי אליעזר:												כד:	
הנטען על אשת איש וכו'.													כד:	
ובעדים.	רב:												כד:	
אמינא, כי ניים ושכיב רב אמר להאי שמעתתא	רב ששת:												כד:	
הנטען על אשת איש והוציאה על ידו, ונתגרשה מתחת ידי אחר, אם כנס - לא יוציא	דתניא:												כד:	
ה"ד?													כד:	
אי דאיכא עדים													כד:	
כי אתא אחר ואפסקיה לקלא מאי הוי?													כד:	
אלא לאו דליכא עדים													כד:	
וטעמא דאתא אחר ואפסקיה לקלא, הא לאו הכי מפקינן													כד:	
הוא הדין דאע"ג דלא אתא אחר ואפסקיה לקלא - אי איכא עדים מפקינן, אי ליכא עדים לא מפקינן, והכי קאמר, דאע"ג דאתא אחר ואפסקיה לקלא, לכתחלה לא יכנס.	אמר לך רב:												כד:	
בד"א - כשאין לה בנים, אבל יש לה בנים - לא תצא, ואם באו עדי טומאה, אפילו יש לה כמה בנים - תצא	מיתבי:												כד:	
רב מוקי לה למתניתין, ביש לה בנים ויש לה עדים.													כד:	
ומאי דוחקיה דרב לאוקמי למתניתין ביש לה בנים ויש לה עדים, וטעמא דאיכא עדים מפקינן, ואי ליכא עדים לא מפקינן? לוקמה בשאין לה בנים, אע"ג דליכא עדים													כד:	
מתניתין קשיתה, מאי איריא דתני הוציאה? ליתני הוציאה אלא כל הוציאה - בבית דין, ובית דין בעדים הוא דמפקי.	רבא:												כד:	
ואי בעית אימא: הני מתנייהו - רבי היא													כד:	
רוכל יוצא ואשה חוגרת בסניר, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא	דתניא: [רבי]												כד:	
רוק למעלה מן הכילה, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא	[רבי]												כד:	